

Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

► **B**

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 94/19/EK

(1994. gada 30. maijs)

par noguldījumu garantiju sistēmām

(OV L 135, 31.5.1994, lpp. 5)

Grozīta ar:

Oficiālais Vēstnesis

	Nr.	Lappuse	Datums
► <u>M1</u>	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/1/EK (2005. gada 9. marts)	L 79	9 24.3.2005

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 94/19/EK

(1994. gada 30. maijs)

par noguldījumu garantiju sistēmām

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 57. panta 2. punkta pirmo un trešo teikumu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

rīkojoties saskaņā ar Līguma 189.b pantā paredzēto procedūru ⁽³⁾,

tā kā saskaņā ar Līguma mērķiem būtu jāveicina saskaņota kredītiestāžu darbības attīstība visā Kopienā, likvidējot visus ierobežojumus tiesībām veikt uzņēmējdarbību un brīvībai sniegt pakalpojumus, vienlaikus paaugstinot banku sistēmas stabilitāti un noguldītāju aizsardzību;

tā kā, likvidējot kredītiestāžu darbības ierobežojumus, uzmanība būtu jāvelta stāvoklim, kas var rasties, ja noguldījumi kādā kredītiestādē, kam ir filiāles citās dalībvalstīs, kļūst nepieejami; tā kā obligāti ir jānodrošina saskaņots minimālais noguldījumu aizsardzības līmenis visā Kopienā; tā kā vienota banku tirgus izveidē šāda noguldījumu aizsardzība ir tikpat būtiska kā piesardzības noteikumi;

tā kā maksātnespējīgas kredītiestādes slēgšanas gadījumā noguldītāji jebkurā filiālē, kas atrodas kādā dalībvalstī, kurā nav kredītiestādes galvenā biroja, ir jāaizsargā ar tām pašām garantiju sistēmām kā attiecīgās kredītiestādes pārējie noguldītāji;

tā kā kredītiestāžu izmaksas, kas saistītas ar dalību garantiju sistēmās, nav salīdzināmas ar izmaksām, ko izraisītu liela banku noguldījumu izņemšana ne tikai no kredītiestādēm, kas atrodas grūtībās, bet arī no stabilām iestādēm pēc tam, kad noguldītāji ir zaudējuši uzticību banku sistēmas stabilitātei;

tā kā darbība, ko dalībvalstis ir veikušas, reaģējot uz Komisijas Ieteikumu 87/63/EEK (1986. gada 22. decembris) par noguldījumu garantiju sistēmas ieviešanu Kopienā ⁽⁴⁾, nav pilnībā devusi plānotos rezultātus; tā kā šāds stāvoklis var kaitēt pareizai iekšējā tirgus darbībai;

tā kā Padomes Otrā direktīva 89/646/EEK (1989. gada 15. decembris) par normatīvu un administratīvu aktu koordinēšanu attiecībā uz kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu, ar ko groza Direktīvu 77/780/EEK ⁽⁵⁾ un kura stājas spēkā 1993. gada 1. janvārī, paredz vienotas atļaujas izsniegšanu vienai kredītiestādei, kā arī to, ka kredītiestādes uzraudzību veic piederības dalībvalsts iestādes;

tā kā filiālei vairs nevajag atļauju katrā mītnes dalībvalstī, jo vienotā atļauja ir derīga visā Kopienā un filiāles maksātpēju uzraudzīs piederības dalībvalsts kompetentās iestādes; tā kā šādā stāvoklī ir pamatoti uz visām vienas kredītiestādes filiālēm, kas izveidotas Kopienā, attiecināt vienotu garantiju sistēmu; tā kā šī sistēma var būt tikai tā, kas pastāv konkrētajai iestāžu kategorijai attiecīgajā dalībvalstī, kurā atrodas iestādes galvenais birojs, jo īpaši tāpēc, ka pastāv saikne starp filiāles maksātpējas uzraudzību un tās dalību noguldījumu garantiju sistēmā;

⁽¹⁾ OV C 163, 30.6.1992., 6. lpp. un OV C 178, 30.6. 1993., 14. lpp.

⁽²⁾ OV C 332, 16.12.1992., 13. lpp.

⁽³⁾ OV C 115, 26.4.1993., 96. lpp. un Eiropas Parlamenta 1994. gada 9. marta Lēmums (OV C 91, 28.3.1994.).

⁽⁴⁾ OV L 33, 4.2.1987., 16. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 386, 30.12.1989., 1. lpp. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 92/30/EEK (OV L 110, 28.4.1992., 52. lpp.).

▼B

tā kā saskaņošana ir jāattiecinā uz galvenajiem noguldījumu garantiju sistēmas elementiem, un šai sistēmai atbilstoši garantijām ļoti īsā laikā ir jānodrošina maksājumi, ko aprēķina, pamatojoties uz saskaņotu minimālo līmeni;

tā kā noguldījumu garantiju sistēmai ir jāiesaistās, līdzko noguldījumi nav pieejami;

tā kā būtu atbilstīgi sistēmu neattiecināt uz noguldījumiem, ko kredītiestādes nogulda savā vārdā un uz sava rēķina; tā kā tas nedrīkstētu ietekmēt garantiju sistēmas tiesības veikt visus pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai glābtu kādu kredītiestādi, kas nonākusi grūtībās;

tā kā noguldījumu garantiju sistēmu saskaņošana Kopienā nerada jautājumu par tādu darbībā esošu sistēmu pastāvēšanu, kas ir paredzētas kredītiestāžu aizsardzībai, proti, nodrošinot to maksātspēju un likviditāti, lai noguldījumi šādās kredītiestādēs, tostarp to filiālēs citās dalībvalstīs, nekļūtu nepieejami; tā kā kompetentās iestādes, paredzot konkrētus nosacījumus, var uzskatīt, ka šādas alternatīvas sistēmas, kas nodrošina citādu aizsardzību, atbilst šīs direktīvas mērķiem; tā kā kompetentajām iestādēm būs jāpārbauda atbilstība minētajiem nosacījumiem;

tā kā dažās dalībvalstīs ir noguldījumu aizsardzības sistēmas, par ko atbild profesionālas organizācijas, citās dalībvalstīs ir izveidotas sistēmas, ko regulē normatīvie akti, kā arī dažas sistēmas, ko — lai gan tās izveidotas, pamatojoties uz līgumiem — daļēji regulē normatīvie akti; tā kā dažādie statusi rada problēmas vienīgi attiecībā uz obligāto dalību sistēmās un izslēgšanu no tām; tā kā tāpēc ir jāveic pasākumi, lai ierobežotu sistēmu pilnvaras šajā jomā;

tā kā tādu sistēmu saglabāšana Kopienā, kuras paredz lielāku noguldījumu segumu nekā saskaņotais minimums, tajā pašā teritorijā var radīt kompensācijas atšķirības un nevienādus konkurences nosacījumus attiecīgās dalībvalsts kredītiestādēm un citu dalībvalstu kredītiestāžu filiālēm; tā kā nolūkā novērst šādas nepilnības filiālēm vajadzētu būt tiesīgām pievienoties mītnes valstu sistēmām, lai tās saviem noguldītājiem varētu piedāvāt tādas pašas garantijas kā to valstu sistēmas, kur ir to atrašanās vieta; tā kā ir lietderīgi, ka pēc vairākiem gadiem Komisijai ir jāiesniedz ziņojums par to, cik daudz filiāļu ir izmantojušas šo iespēju, un par sarežģījumiem, ar ko šīs filiāles vai garantiju sistēmas ir saskārušās, īstenojot šos noteikumus; tā kā nav izslēgts, ka piederības dalībvalsts sistēmas varētu piedāvāt šādu papildu segumu saskaņā ar nosacījumiem, ko šādas sistēmas var noteikt;

tā kā tādas kredītiestāžu filiāles, kas piedāvā augstāku seguma līmeni nekā tās kredītiestādes, kas ir licencētas mītnes dalībvalstīs, var radīt traucējumus tirgū; tā kā nav lietderīgi, ka garantiju sistēmu piedāvātā seguma piemērojums un līmenis kļūst par konkurences instrumentu; tā kā tāpēc vismaz sākuma periodā ir jānosaka, ka piederības dalībvalsts sistēmas seguma līmenis un piemērojums, ko piedāvā noguldītājiem filiālēs, kas atrodas citā dalībvalstī, nedrīkst pārsniegt atbilstīgās sistēmas maksimālo līmeni un darbības jomu mītnes dalībvalstī; tā kā iespējamie traucējumi tirgū būtu jāpārbauda pēc vairākiem gadiem, pamatojoties uz iegūto pieredzi un ņemot vērā attīstību banku nozarē;

tā kā vispārīgā šīs direktīvas prasība ir, lai visas kredītiestādes pievienotos kādai noguldījumu garantiju sistēmai; tā kā direktīvas, kas regulē atļauju tādu kredītiestāžu darbībai, kuru galvenais birojs atrodas valstī, kas nav dalībvalsts, un jo īpaši Padomes Pirmā direktīva 77/780/EEK (1977. gada 12. decembris) par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz kredītiestāžu uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu⁽¹⁾, ļauj dalībvalstīm lemt par to, vai un ar kādiem nosacījumiem ļaut šādu kredītiestāžu filiālēm darboties to teritorijā; tā kā šādas filiāles nevarēs brīvi sniegt pakalpojumus, kā paredzēts Līguma 59. panta otrajā daļā, un izmantot tiesības veikt uzņēmējdarbību dalībvalstīs, kas nav tās, kur šīs filiāles ir reģistrētas; tā kā dalībvalstij, kas atļauj šādu filiāļu

⁽¹⁾ OV L 322, 17.12.1977., 30. lpp. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 89/646/EEK (OV L 386, 30.12.1989., 1. lpp.).

▼B

darbību, līdz ar to būtu jāizlemj, kā šīs direktīvas principus attiecināt uz šīm filiālēm atbilstīgi Direktīvas 77/780/EEK 9. panta 1. punktam, kā arī atbilstīgi vajadzībai aizsargāt noguldītājus un saglabāt finanšu sistēmas vienotību; tā kā ir būtiski, ka noguldītājiem šādās filiālēs būtu pilnībā jāapzinās garantijas noteikumi, kas viņus ietekmē;

tā kā, no vienas puses, šajā direktīvā paredzētais zemākais garantijas līmenis tomēr nedrīkst atstāt pārāk lielu daļu noguldījumu bez aizsardzības gan patērētāju aizsardzības, gan finanšu sistēmas stabilitātes interesēs; tā kā, no otras puses, būtu neatbilstīgi visā Kopienā ieviest aizsardzības līmeni, kas dažkārt varētu veicināt kredītiestāžu nepareizu vadību; tā kā būtu jāņem vērā finansēšanas sistēmu izmaksas; tā kā varētu būt pamatoti noteikt saskaņotu zemāko garantijas līmeni ECU 20 000; tā kā varētu būtu vajadzīgi ierobežoti pārejas pasākumi, lai sistēmas varētu atbilst šim skaitlīm;

tā kā dažas dalībvalstis noguldītājiem piedāvā noguldījumu segumu, kas pārsniedz šajā direktīvā noteikto saskaņoto zemāko garantijas līmeni; tā kā nešķiet lietderīgi prasīt, lai šādas sistēmas, dažas no kurām ir ieviestas tikai nesen saskaņā ar Ieteikumu 87/63/EEK, minētajā sakarā tiktu grozītas;

tā kā dalībvalstīm ir jābūt iespējai garantijas, ko paredz noguldījumu garantiju sistēmas, neattiecināt uz dažām īpaši uzskaitītām noguldījumu vai noguldītāju kategorijām, ja tās neuzskata, ka minētajām ir vajadzīga īpaša aizsardzība;

tā kā dažās dalībvalstīs nepieejamie noguldījumi netiek atmaksāti pilnībā, lai mudinātu noguldītājus rūpīgi vērtēt kredītiestāžu kvalitāti; tā kā šāda prakse būtu jāattiecinā vienīgi uz noguldījumiem, kas ir zem zemākā saskaņotā līmeņa;

tā kā ir saglabāts princips par saskaņota mazākā ierobežojuma piemērošanu noguldītajam nevis noguldījumam; tā kā tāpēc ir lietderīgi ņemt vērā tādu noguldītāju noguldījumus, kas vai nu nav norādīti kā konta turētāji, vai arī nav vienīgie konta turētāji; tā kā tāpēc ierobežojumus ir jāattiecinā uz katru identificējamu noguldītāju; tā kā tas neattiecas uz kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem, uz ko attiecas īpaši aizsardzības noteikumi, kas neskar iepriekšminētos noguldījumus;

tā kā informācija ir būtisks noguldītāju aizsardzības elements, un tāpēc arī uz to ir jāattiecinā minimāls saistošu noteikumu skaits; tā kā nereglamentēta norāžu izmantošana par noguldījumu garantiju sistēmu summu un darbības jomu reklāmā var ietekmēt banku sistēmas stabilitāti vai noguldītāju uzticību; tā kā dalībvalstīm tāpēc būtu jānosaka noteikumi, lai ierobežotu šādas norādes;

tā kā īpašos gadījumos dažās dalībvalstīs, kur nav noguldījumu garantiju sistēmas dažām kredītiestāžu kategorijām, kas piesaista ārkārtīgi mazu noguldījumu daļu, šādas sistēmas ieviešana dažkārt var būt ilgāka nekā šīs direktīvas transponēšanai noteiktais termiņš; tā kā šādos gadījumos var būt pamatotas pārejas perioda atkāpes no prasības pievienoties kādai noguldījumu garantiju sistēmai; tā kā, ja šādas kredītiestādes darbojas ārvalstīs, dalībvalstīm tomēr ir tiesības prasīt to dalību kādā no attiecīgajā dalībvalstī izveidotajām noguldījumu garantiju sistēmām;

tā kā šajā direktīvā nav obligāti jānosaka metodes finanšu sistēmām, kas garantē noguldījumus vai pašu kredītiestāžu aizsardzību, ar nosacījumu, ka — no vienas puses — šādu sistēmu finansēšanas izmaksas parasti sedz pašas kredītiestādes un — no otras puses — ka šādu sistēmu finansēšanas iespējām ir jābūt proporcionālām to pasīviem; tā kā tas tomēr nedrīkst kaitēt attiecīgās dalībvalsts banku sistēmas stabilitātei;

tā kā šī direktīva nedrīkst radīt situāciju, kad dalībvalstis vai to kompetentās iestādes ir atbildīgas attiecībā pret noguldītājiem, ja tās ir nodrošinājušas to, ka ir ieviesta un oficiāli atzīta viena vai vairākas sistēmas, kas garantē noguldījumus vai pašas kredītiestādes, kā arī atbilstīgi šajā direktīvā paredzētajiem nosacījumiem nodrošina kompensāciju un aizsardzību noguldītājiem;

▼B

tā kā noguldījumu aizsardzība ir būtiska iekšējā tirgus izveides sastāvdaļa un obligāts papildinājums kredītiestāžu uzraudzības sistēmai, pateicoties solidaritātei, ko tā rada starp visām kredītiestādēm kādā konkrētā finanšu tirgū gadījumos, kad kāda no tām pārstāj darboties,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šajā direktīvā:

1. “*noguldījums*” ir jebkāds kredīta atlikums, ko veido kontā atlikušie līdzekļi vai īslaicīgas situācijas, kuras rada parasti banku darījumi, un ko kredītiestādei ir jāatmaksā saskaņā ar normatīvajos aktos un līgumos paredzētajiem nosacījumiem, kā arī jebkādi parādi, ko apliecina kredītiestādes izdots sertifikāts.

Par noguldījumiem uzskata Apvienotās Karalistes un Īrijas *building societies* daļas, izņemot tās, kas veido kapitālu un uz ko attiecas 2. pants.

Par noguldījumiem neuzskata obligācijas, kas atbilst nosacījumiem, kuri ietverti 22. panta 4. punktā Padomes Direktīvā 85/611/EEK (1985. gada 20. decembris) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvu ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) ⁽¹⁾.

Aprēķinot kredīta atlikumu, dalībvalstis piemēro noteikumus par ieskaitu un preprasībām saskaņā ar tajos normatīvajos aktos un līgumos paredzētajiem nosacījumiem, kas attiecas uz konkrēto noguldījumu;

2. “*kopīgs konts*” ir konts, ko atver uz divu vai vairāku personu vārda vai attiecībā uz kuru divām vai vairākām personām ir tiesības ar vienas vai vairāku šo personu parakstiem rīkoties ar kontā esošajiem līdzekļiem;
3. “*nepieejams noguldījums*” ir noguldījums, kas ir izmaksājams, bet ko kredītiestāde nav izmaksājusi atbilstīgi normatīvajos aktos un līgumos paredzētajiem nosacījumiem, kas attiecas uz šo noguldījumu, jo:

- i) vai nu atbilstīgās kompetentās iestādes ir konstatējušas, ka — pēc to ieskatiem — attiecīgā kredītiestāde ar tās finansiāliem apstākļiem tieši saistītu iemeslu dēļ pagaidām nespēj atmaksāt noguldījumu un ka pašlaik tai nav izredžu to izdarīt.

Kompetentās iestādes to konstatē pēc iespējas ātrāk un, vēlākais, divdesmit vienu dienu pēc tam, kad pirmo reizi pārliecinājušās par to, ka kredītiestāde nav izmaksājusi noguldījumus, kas ir izmaksājami; vai

- ii) kāda tiesu iestāde ar kredītiestādes finansiāliem apstākļiem tieši saistītu iemeslu dēļ ir pieņēmusi lēmumu, kas liedz noguldītājiem iespēju izvirzīt prasījumus pret attiecīgo kredītiestādi, ja tas notiek pirms iepriekšminētās konstatācijas;

4. “*kredītiestāde*” ir uzņēmums, kura darbība ir noguldījumu vai citu atmaksājamu līdzekļu pieņemšana un kredītu piešķiršana uz sava rēķina;

5. “*filiāle*” ir darījumu vieta, kas ir kādas kredītiestādes juridiski atkarīga daļa un kas tieši veic visas vai dažas kredītiestāžu darījumu operācijas; visas filiāles, ko vienā dalībvalstī ir izveidojusi kredītiestāde, kuras galvenais birojs ir citā dalībvalstī, uzskata par vienu filiāli.

⁽¹⁾ OV L 375, 31.12.1985., 3. lpp. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 88/220/EEK (OV L 100, 19.4.1988., 31. lpp.).

▼B

2. pants

Garantiju sistēmas neatmaksā turpmāk minēto:

- ievērojot 8. panta 3. punktu, noguldījumus, ko citas kredītiestādes noguldījušas savā vārdā un uz sava rēķina,
- visus finanšu instrumentus, uz ko attiecas “pašu kapitāla” definīcija, kas dota Padomes Direktīvas 89/299/EEK (1989. gada 17. aprīlis) par kredītiestāžu pašu kapitālu ⁽¹⁾ 2. pantā,
- noguldījumus, kas rodas no darījumiem, kuru sakarā ir pieņemts notiesājošs spriedums krimināllietā par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, kā tā definēta 1. pantā Padomes Direktīvā 91/308/EEK (1991. gada 10. jūnijs) par to, kā novērst finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai ⁽²⁾.

3. pants

1. Katra dalībvalsts nodrošina to, ka tās teritorijā tiek ieviesta un oficiāli atzīta viena vai vairākas noguldījumu garantiju sistēmas. Izņemot gadījumus, kas ir paredzēti šā punkta otrajā daļā un 4. punktā, attiecīgajā dalībvalstī saskaņā ar Direktīvas 77/780/EEK 3. pantu licencētas kredītiestādes nedrīkst pieņemt noguldījumus, ja tās nav šādas sistēmas dalībnieces.

Dalībvalsts tomēr var atbrīvot kredītiestādi no pienākuma būt kādas noguldījumu garantiju sistēmas dalībniecei, ja šī kredītiestāde ir daļa no sistēmas, kura aizsargā pašu kredītiestādi un jo īpaši nodrošina tās likviditāti un maksātspēju, tādējādi garantējot noguldītāju aizsardzību, kas ir vismaz tāda pati kā noguldījumu garantiju sistēmas nodrošinātā aizsardzība, un kura pēc kompetento iestāžu atzinuma atbilst šādiem nosacījumiem:

- sistēma tiek izmantota un ir oficiāli atzīta laikā, kad tiek pieņemta šī direktīva,
- sistēma ir paredzēta, lai novērstu to, ka kļūst nepieejami noguldījumi kredītiestādē, kas ir daļa no sistēmas, kā arī tās rīcībā ir šim nolūkam vajadzīgie līdzekļi,
- sistēma neietver garantijas, ko kādai kredītiestādei piešķirusi pati dalībvalsts vai tās vietējās vai reģionālās iestādes,
- sistēma nodrošina to, ka noguldītājus informē saskaņā ar 9. pantā noteiktajiem noteikumiem.

Tās dalībvalstis, kas izmanto šo iespēju, atbilstīgi paziņo Komisijai; konkrēti, tās informē Komisiju par visu šādu aizsardzības sistēmu iezīmēm un kredītiestādēm, ko tās sedz, kā arī par visām turpmākām izmaiņām sniegtajā informācijā. Komisija par to informē ►M1 Eiropas Banku komiteja ◄ darbības lietās.

2. Ja kredītiestāde nepilda pienākumus, kādi tai ir kā noguldījumu garantiju sistēmas dalībniecei, par to paziņo kompetentajām iestādēm, kas izdeva attiecīgās kredītiestādes licenci, un sadarbībā ar garantiju sistēmu tās veic visus atbilstīgos pasākumus, tostarp piemēro sankcijas, lai nodrošinātu to, ka kredītiestāde pilda savus pienākumus.

3. Ja minētie pasākumi nenodrošina to, ka kredītiestāde pilda savus pienākumus, un ja valsts likumi ļauj izslēgt sistēmas dalībnieku, tad sistēma — ar kompetentu iestāžu dotu piekrišanu — vismaz 12 mēnešus iepriekš paziņo par nodomu izslēgt kredītiestādi no dalības sistēmā. Noguldījumus, kas ir izdarīti pirms paziņojumā norādītā termiņa beigām, joprojām pilnībā sedz sistēma. Ja pēc paziņojumā norādītā termiņa beigām kredītiestāde nav izpildījusi tās pienākumus, tad garantiju

⁽¹⁾ OV L 124, 5.5.1989., 16. lpp. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 92/16/EEK (OV L 75, 21.3.1992., 48. lpp.).

⁽²⁾ OV L 166, 28.6.1991., 77. lpp.

▼B

sistēma — pēc tam, kad saņēmusi kompetentu iestāžu dotu piekrišanu, — var izslēgt to.

4. Ja to ļauj attiecīgās valsts likumi, un ar to kompetento iestāžu dotu piekrišanu, kas izdevušas licenci, no noguldījumu garantiju sistēmas izslēgtā kredītiestāde var turpināt pieņemt noguldījumus, ja pirms izslēgšanas tā ir veikusi alternatīvas garantijas pasākumus, kas nodrošina to, ka noguldītāju aizsardzības līmenis un piemērojums ir vismaz tāds pats kā tas, ko piedāvā oficiāli atzītā sistēma.

5. Ja kredītiestāde, kuru saskaņā ar 3. punktu ierosina izslēgt, nespēj veikt alternatīvus pasākumus, kas atbilst 4. punktā paredzētajiem nosacījumiem, tad kompetentās iestādes, kas izdevušas tās licenci, tūlīt atsauc to.

4. pants

1. Noguldījumu garantiju sistēmas, kas dalībvalstī saskaņā ar 3. panta 1. punktu ir ieviestas un oficiāli atzītas, attiecas uz noguldītājiem tajās filiālēs, ko kredītiestādes izveido citās dalībvalstīs.

Līdz 1999. gada 31. decembrim ne nodrošinātā seguma līmenis, ne piemērojums, tostarp procentuālā daļa, nepārsniedz maksimālo seguma līmeni vai piemērojumu, ko mītnes dalībvalsts teritorijā piedāvā atbilstoša garantiju sistēma.

Pirms minētās dienas Komisija sagatavo ziņojumu, pamatojoties uz pieredzi, kas iegūta, piemērojot šā punkta otro daļu, un apsver vajadzību turpināt šos pasākumus. Vajadzības gadījumā Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz priekšlikumu par direktīvas izstrādi nolūkā paildzināt šo pasākumu spēkā esamību.

2. Ja mītnes dalībvalsts garantiju sistēmas piedāvātā seguma līmenis vai piemērojums, tostarp procentuālā daļa, pārsniedz seguma līmeni un/ vai piemērojumu, kādu piedāvā dalībvalstī, kurā kredītiestāde ir licencēta, tad mītnes dalībvalsts nodrošina to, ka tās teritorijā ir oficiāli atzīta noguldījumu garantiju sistēma, kam filiāle var brīvprātīgi pievienoties, lai papildinātu segumu, kas jau attiecas uz tās noguldītājiem sakarā ar attiecīgās filiāles dalību piederības dalībvalsts sistēmā.

Sistēmai, kurai pievienojas filiāle, ir jāattiecas uz to iestāžu kategoriju, kurai filiāle pieder vai kurai tā visvairāk atbilst piederības dalībvalstī.

3. Dalībvalstis nodrošina to, ka filiāles dalībai mītnes dalībvalsts sistēmā saskaņā ar 2. punktu tiek noteikti objektīvi un vispārēji piemēroti nosacījumi. Atļauja darbībai ir atkarīga no tā, vai filiāle izpilda attiecīgus dalības pienākumus, tostarp jo īpaši veic visas iemaksas un citus maksājumus. Īstenojot šo punktu, dalībvalstis ņem vērā pamatprincipus, kas izklāstīti II pielikumā.

4. Ja filiāle, kam saskaņā ar 2. punktu atļauj brīvprātīgu dalību, nepilda pienākumus, kādi tai ir kā noguldījumu garantiju sistēmas dalībnieci, tad par to paziņo kompetentajām iestādēm, kas izdeva tās licenci, un sadarbībā ar garantiju sistēmu tās veic visus atbilstīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka iepriekšminētos pienākumus izpilda.

Ja minētie pasākumi nenodrošina to, ka filiāle izpilda iepriekšminētos pienākumus, tad pēc attiecīgā termiņa beigām, kas norādīts vismaz 12 mēnešus iepriekš izsniegtā paziņojumā, garantiju sistēma — ar kompetento iestāžu piekrišanu, kas izdevušas licenci, — var filiāli izslēgt. Uz noguldījumiem, kas izdarīti pirms izslēgšanas līdz to izmaksas termiņam joprojām attiecas brīvprātīgā sistēma. Noguldītājus informē par papildu seguma atsaukumu.

5. Līdz 1999. gada 31. decembrim Komisija ziņo par 2., 3. un 4. punkta darbību un vajadzības gadījumā ierosina to grozījumus.

▼B*5. pants*

Gadījumos, kad licencētas kredītiestādes licenci atsauc, kā paredzēts Direktīvas 77/780/EEK 3. pantā, tad tajā esošos noguldījumus joprojām sedz garantiju sistēma.

6. pants

1. Dalībvalstis pārbauda to, vai tādu kredītiestāžu filiāļu segums, kuru galvenais birojs neatrodas Kopienā, ir vismaz tāds pats kā šajā direktīvā noteiktais.

Ja tā nav, dalībvalstis var, ievērojot Direktīvas 77/780/EEK 9. panta 1. punktu, noteikt, ka tādas kredītiestādes filiālēm, kuras galvenais birojs atrodas ārpus Kopienas, ir jāpievienojas noguldījumu garantiju sistēmām, kas darbojas šo dalībvalstu teritorijā.

2. Esošajiem un iespējamiem noguldītājiem tādas kredītiestādes filiālēs, kuras galvenais birojs atrodas ārpus Kopienas, kredītiestāde sniedz visu atbilstīgo informāciju par garantijas pasākumiem, kas attiecas uz viņu noguldījumiem.

3. Šā panta 2. punktā minēto informāciju dara pieejamu tā, kā to paredz valsts likumi, tās dalībvalsts valsts valodā vai valodās, kur filiāle ir reģistrēta, un tai ir jābūt skaidrai un pilnīgai.

7. pants

1. Noguldījumu garantiju sistēmās ir jāparedz, ka katra noguldītāja noguldījumu kopapjomu sedz līdz ECU 20 000, ja noguldījumi nav pieejami.

Līdz 1999. gada 31. decembrim dalībvalstis, kurās šīs direktīvas pieņemšanas laikā nesedz noguldījumus līdz ECU 20 000, var saglabāt savās garantiju sistēmās noteikto maksimālo summu, ar nosacījumu, ka šī summa nav mazāka par ECU 15 000.

2. Dalībvalstis var noteikt, ka garantiju var neattiecināt uz dažu kategoriju noguldītājiem vai noguldījumiem, vai arī tiem var piešķirt zemāku garantiju līmeni. Šie izņēmumi ir uzskaitīti I pielikumā.

3. Šis pants neliedz saglabāt vai pieņemt noteikumus, kas noguldītājiem paredz lielāku vai pilnīgāku segumu. Proti, noguldījumu garantiju sistēmas sociālu apsvērumu dēļ var dažus noguldījumu veidus segt pilnā apjomā.

4. Dalībvalstis drīkst ierobežot 1. punktā paredzēto vai 3. punktā minēto garantiju, attiecinot to uz noguldījumu noteiktu procentuālo daļu. Garantētajai procentuālajai daļai tomēr ir jābūt 90 % vai vairāk no noguldījumu kopapjoma, ja saskaņā ar garantiju izmaksājamā summa nepārsniedz 1. punktā noteikto summu.

5. Komisija regulāri vismaz reizi piecos gados pārskata 1. punktā minēto summu. Vajadzības gadījumā Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz priekšlikumu par direktīvas izstrādi, lai pielāgotu 1. punktā minēto summu, jo īpaši ņemot vērā banku nozares attīstību un Kopienas saimniecisko un monetāro stāvokli. Pirmo pārbaudi veic ne ātrāk kā piecus gadus pēc 7. panta 1. punkta otrajā daļā minētā termiņa beigām.

6. Dalībvalstis nodrošina to, ka noguldītāju tiesības uz kompensāciju var tikt izmantotas, noguldītājam vērsoties pret noguldījumu garantiju sistēmu.

8. pants

1. Šīs direktīvas 7. panta 1., 3. un 4. punktā minētie ierobežojumi attiecas uz to noguldījumu kopapjomu, kas noguldīti vienā kredītiestādē, neatkarīgi no noguldījumu skaita, valūtas un atrašanās vietas Kopienā.

▼B

2. Aprēķinot ierobežojumus, kas ir paredzēti 7. panta 1., 3. un 4. punktā, ņem vērā katra noguldītāja daļu kopīgā kontā.

Ja nav īpašu noteikumu, šādu kontu starp noguldītājiem sadala vienādās daļās.

Dalībvalstis var nodrošināt to, ka — aprēķinot 7. panta 1., 3. un 4. punktā paredzētos ierobežojumus — noguldījumus kontā, uz kuru ir tiesības divām vai vairāk personām kā locekļiem līgumsabiedrībā, asociācijā vai līdzīgā grupējumā, kas nav juridiska persona, var summēt un rīkoties ar tiem tāpat kā ar noguldījumiem, ko izdarījis viens noguldītājs.

3. Ja noguldītājam nav neapstrīdamas tiesības uz kontā esošajām summām, tad garantija attiecas uz personu kurai ir neapstrīdamas tiesības, ar nosacījumu, ka šī persona ir identificēta vai identificējama līdz dienai, kad kompetentās iestādes veic 1. panta 3. punkta i) apakšpunktā minēto konstatāciju vai tiesu iestāde pieņem 1. panta 3. punkta ii) apakšpunktā minēto lēmumu. Ja neapstrīdamas tiesības ir vairākām personām, tad — aprēķinot 7. panta 1., 3. un 4. punktā paredzētos ierobežojumus — ņem vērā daļu, kas atbilstīgi noteikumiem par summu pārvaldību pienākas katrai no tām.

Šis noteikums neattiecas uz kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem.

9. pants

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka kredītiestādes esošajiem un iespējamajiem noguldītājiem dara pieejamu informāciju, kas vajadzīga, lai identificētu noguldījumu garantiju sistēmu, kuras dalībniece ir kredītiestāde un tās filiāles Kopienā, vai arī visus alternatīvos pasākumus, kas ir paredzēti 3. panta 1. punkta otrajā daļā un 3. panta 4. punktā. Noguldītājus informē par noguldījumu garantiju sistēmas vai visu piemērojamo alternatīvo pasākumu noteikumiem, tostarp par garantiju sistēmas piedāvātā seguma summu un piemērojumu. Informāciju dara pieejamu tā, ka tā ir viegli saprotama.

Pēc attiecīga pieprasījuma sniedz arī informāciju par kompensācijas nosacījumiem un formalitātēm, kas jāizpilda, lai iegūtu kompensāciju.

2. Šā panta 1. punktā paredzēto informāciju dara pieejamu tā, kā to paredz valsts likumi, tās dalībvalsts valsts valodā vai valodās, kur filiāle ir reģistrēta.

3. Dalībvalstis pieņem noteikumus, kas ierobežo 1. punktā minētās informācijas izmantojumu reklāmā, lai novērstu to, ka šāds izmantojums iespaido banku sistēmas stabilitāti vai noguldītāju drošību. Konkrēti, dalībvalstis var ierobežot šādu reklāmu ar uzziņas norādi par sistēmu, kuras dalībniece kredītiestāde ir.

10. pants

1. Pienācīgi pamatotus noguldītāju prasījumus par nepieejamiem noguldījumiem noguldījumu garantiju sistēmām ir jāspēj apmaksāt trīs mēnešos pēc dienas, kad kompetentās iestādes veic 1. panta 3. punkta i) apakšpunktā minēto konstatāciju vai tiesu iestāde pieņem 1. panta 3. punkta ii) apakšpunktā minēto lēmumu.

2. Galēja izņēmuma apstākļos un īpašos gadījumos garantiju sistēma var vērsties kompetentās iestādēs, lai pagarinātu termiņu. Šāds pagarinājums nepārsniedz trīs mēnešus. Pēc garantiju sistēmas lūguma kompetentās iestādes var piešķirt ne vairāk kā divus turpmākus pagarinājumus, katrs no kuriem nepārsniedz trīs mēnešus.

3. Garantiju sistēma nevar atsaukties uz 1. un 2. punktā noteikto termiņu, lai kādam noguldītājam, kas nav spējis savlaicīgi izvirzīt savu prasījumu par izmaksu atbilstīgi garantijai, liegtu garantijas nodrošināto kompensāciju.

▼B

4. Dokumentus par nosacījumiem un formalitātēm, kas jāizpilda, lai iegūtu tiesības saņemt 1. punktā minētās izmaksas saskaņā ar garantiju, sagatavo detalizēti, kā to paredz valsts likumi, tās dalībvalsts valsts valodā vai valodās, kur atrodas garantētais noguldījums.

5. Neatkarīgi no 1. un 2. punktā noteiktā termiņa, gadījumos, kad noguldītājam vai kādai personai, kam ir tiesības vai intereses attiecībā uz kontā esošajām summām, ir izvirzīta apsūdzība par vai saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, kā tā definēta Direktīvas 91/308/EEK 1. pantā, garantiju sistēma var atlikt visus maksājumus līdz tiesas spriedumam.

11. pants

Neatkarīgi no citām tiesībām, kādas tām ir saskaņā ar attiecīgās valsts likumiem, sistēmām, kas veic maksājumus atbilstīgi garantijai, likvidācijas procedūrā saistībā ar noguldītāju tiesībām ir regresa prasījuma tiesības par summu, kas ir vienāda ar šo sistēmu veiktajiem maksājumiem.

12. pants

Neatkarīgi no 3. panta, Spānijā un Grieķijā licencētās kredītiestādes, kas ir minētas III pielikumā, līdz 1999. gada 31. decembrim atbrīvo no prasības piedalīties kādā noguldījumu garantiju sistēmā.

Šādas kredītiestādes skaidri brīdina esošos un iespējamus noguldītājus par faktu, ka tās nav nevienas noguldījumu garantiju sistēmas dalībnieces.

Ja šajā laikā kāda no šīm kredītiestādēm nodibina vai ir nodibinājusi filiāli citā dalībvalstī, tad attiecīgā dalībvalsts var prasīt, lai šāda filiāle saskaņā ar 4. panta 2., 3. un 4. punktā paredzētajiem nosacījumiem piedalītos noguldījumu garantiju sistēmā, kas izveidota tās teritorijā.

13. pants

Pilnvaroto kredītiestāžu sarakstā, kas jāsastāda atbilstīgi Direktīvas 77/780/EEK 3. panta 7. punktam, Komisija norāda katras kredītiestādes statusu attiecībā uz šo direktīvu.

14. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai līdz 1995. gada 1. jūlijam izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis paredz tādus pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā veikt šādas atsaucis.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai galvenos valsts tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, kuru regulē šī direktīva.

15. pants

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad tā publicēta *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

16. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

▼B*I PIELIKUMS***7. panta 2. punktā minēto izņēmumu saraksts**

1. Finanšu iestāžu noguldījumi, kā tie definēti Direktīvas 89/646/EEK 1. panta 6. punktā.
2. Apdrošināšanas sabiedrību noguldījumi.
3. Valdības un centrālās administrācijas iestāžu noguldījumi.
4. Apgabalu, reģionu, vietējo un pilsētu pašvaldību iestāžu noguldījumi.
5. Kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu noguldījumi.
6. Pensiju fondu un atvaļināšanas fondu noguldījumi.
7. Pašas kredītiestādes direktoru, vadītāju, personiski atbildīgu locekļu, personu, kam pieder vismaz 5 % kredītiestādes kapitāla, personu, kas atbild par kredītiestādes uzskaites dokumentu likumos noteikto revīziju veikšanu, un noguldītāju, kam ir līdzīgs statuss citās tās pašas grupas uzņēmējsabiedrībās, noguldījumi.
8. Tuvu radnieku un trešo personu, kas darbojas 7. punktā minēto noguldītāju vārdā, noguldījumi.
9. Citu tās pašas grupas uzņēmējsabiedrību noguldījumi.
10. Noguldījumi bez klienta identifikācijas.
11. Noguldījumi, kuriem noguldītājs tajā pašā kredītiestādē ir ieguvis individuāli noteiktas procentu likmes un finansiālas priekšrocības, kas sekmējušas attiecīgās kredītiestādes finanšu stāvokļa pasliktināšanos.
12. Tās pašas kredītiestādes emitēti parāda vērtspapīri, kā arī saistības, ko rada tās pārvedu vekseli un vekseli.
13. Noguldījumi valūtā, kas nav:
 - dalībvalstu valūta,
 - ECU.
14. Tādu uzņēmējsabiedrību noguldījumi, kas nedrīkst sastādīt saīsinātas bilances, kā paredzēts 11. pantā Padomes 1978. gada 25. jūlija Ceturtajā direktīvā 78/660/EEK, kas, pamatojoties uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu, attiecas uz dažu uzņēmējsabiedrību gada pārskatiem ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 90/605/EEKOV L 317, 16.11.1990., 60. lpp.

II PIELIKUMS

Pamatprincipi

Ja filiāle lūdz dalību uzņēmējas dalībvalsts sistēmā, lai nodrošinātu papildu segumu, uzņēmējas dalībvalsts sistēma kopā ar mītnes dalībvalsts sistēmu divpusēji nosaka attiecīgas normas un procedūras šīs filiāles noguldītāju kompensāciju izmaksām. Minēto procedūru un to dalības nosacījumu izstrādei, kas attiecas uz šādu filiāli (kā minēts 4. panta 2. punktā), piemēro šādus principus:

- a) mītnes dalībvalsts sistēma saglabā visas tiesības savu mērķi un vispārēji piemērotus noteikumus attiecināt uz kredītiestādēm, kas ir tās dalībnieces; tā var lūgt sniegt attiecīgu informāciju, un tai ir tiesības pārbaudīt šādu informāciju piederības dalībvalsts kompetentajās iestādēs;
- b) mītnes dalībvalsts sistēma apmierina prasījumus par papildu kompensāciju pēc tam, kad saņēmusi piederības dalībvalsts kompetento iestāžu paziņojumu, ka noguldījumi nav pieejami. Mītnes dalībvalsts sistēma saglabā visas tiesības pirms papildu kompensācijas izmaksas atbilstīgi tās standartiem un procedūrām pārbaudīt noguldītāja tiesības;
- c) piederības dalībvalsts un mītnes dalībvalsts sistēmas savā starpā cieši sadarbojas, lai nodrošinātu to, ka noguldītāji saņem kompensāciju savlaicīgi un paredzētā apmērā. Jo īpaši tās vienojas par to, kā kompensāciju, ko katra sistēma maksā noguldītājam, ietekmēs pretraspība, kas var izraisīt ieskaitu atbilstīgi vienai vai otrai sistēmai;
- d) mītnes dalībvalsts sistēmas ir tiesīgas no filiālēm ņemt samaksu par papildu segumu, nodrošinot attiecīgu pamatojumu un ņemot vērā garantiju, ko apmaksā mītnes dalībvalsts sistēma. Lai atvieglinātu samaksas ņemšanu, mītnes dalībvalsts sistēma ir tiesīga uzskatīt, ka jebkuros apstākļos tās atbildība nepārsniedz apjomu, par kādu tās piedāvātā garantija pārsniedz garantiju, ko piedāvā piederības dalībvalsts, neatkarīgi no tā, vai attiecībā uz noguldījumiem mītnes dalībvalsts teritorijā piederības dalībvalsts faktiski maksā jebkādu kompensāciju.

III PIELIKUMS

12. pantā minēto kredītiestāžu saraksts

a) Īpašas Spānijas kredītiestāžu kategorijas, kuru juridiskais statuss pašlaik tiek mainīts un kas ir licencētas kā:

- *Entidades de Financiacion o Factoring*,
- *Sociedades de Arrendamiento Financiero*,
- *Sociedades de Crédito Hipotecario*.

b) Šādas Spānijas valsts kredītiestādes:

- *Banco de Crédito Agrícola, SA*,
- *Banco Hipotecario de España, SA*,
- *Banco de Crédito Local, SA*.

c) Šādi Grieķijas kredītkooperatīvi:

- *Lamia Credit Cooperative*,
- *Ioannina Credit Cooperative*,
- *Xylocastron Credit Cooperative*,

kā arī turpmāk uzskaitītie līdzīga veida kredītkooperatīvi, kas šīs direktīvas pieņemšanas laikā ir licencēti vai veic licences saņemšanas procedūras:

- *Chania Credit Cooperative*,
- *Iraklion Credit Cooperative*,
- *Magnissia Credit Cooperative*,
- *Larissa Credit Cooperative*,
- *Patras Credit Cooperative*,
- *Thessaloniki Credit Cooperative*.